

Forfatter: Bille, Jens

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Bille, Jens (1565-09-08)

Citation: Bille, Jens: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Bille, Jens (1565-09-08)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 699. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060577.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Visborg, 8. September 1565. Jens Bille til Mogens Gyldenstjerne.

Han takker for Skibene med Fetalje. Et Skib med Salt m. m. forsøgte Svenskerne at opsnappe. Han beder om at faa sendt fladbundede Skibe s. 700 paa Grand af Havneforholdene og om at faa Fetalje til Foraaret. Han kan intet faa af Landet, da Kornet er ilde vokset og Folkene døde, saa at det, der er dér, ikke kan høstes. Fra Fremmede kan han intet vente. Han beder om Salpeter. Om den svenske Flaades Styrke. Han har sendt Lys til den danske Flaade.

Myn ganske goduilligh hilßenn nu och altiit forßent medt Wor Herre. Kere her Magnus Gyllenstiern, frende och synderligh gode wen, betacker iegh eder ganske kerligen och gerne for alt ære och gott, huilkit iegh ganske gerne forskyllie wil, och besynderlige for thenn store wmage, y haffuer hafft medt thj fitallj skib, hiid sendis til Gulland. Huor iegh thett och alt andit gott forskyllie eller fortiene kan, skulle y altiit haffue att raade och biude offuer migh som offuer eders goduillige frende, ther y ingen tuiffuil paa haffue. Kere her Magnus, iegh giffuer eder ganske wenligen att wiide, att thett skib medt thett salt er kommen her wdi haffnen. Thenn lange bark satte wdj Westergarden ¹⁾, for han kunde icke flyde her ind, ther loedt iegh losse paa hannum thett meste iegh kunde, baade dagh och nat, helligt och søgent. Tisimellum kom then svenske flaade oss paa handen, och ther iegh fick hinde først adt see, tha reedt iegh strax til Westergarden och kom ther for thj Suenske och kom skibet til segels. Thry svenske skib ful[te] ²⁾ hannum flux effter, dog kom hand ind wdj Busuigh ³⁾ for thennum, som er her x mile fra slottit. Ther skal iegh lade losse hannum och lade thett malt och rug føre hidt til lands. Kere her Magnus, thj er min kerlige bøn til eder, om iegh skal en anden tiit haffue malt eller rug, att thett motte skickis med grundfløtte ⁴⁾ skib, som kunde komme wdj Wisby haffn; thi her er saare lidet folk paa landit, s. 701 som kand hielpe att fløtte, hues hid sendis, och er megit farligt att løbe her paa haffnerne for thj Suenske, for skiben kand icke løbe saa langt ind, at mandt kand beskøtte thennum aff landit wden i Sliden ¹⁾, thet er paa then øster side landit. Disligist, kere her Magnus, kommer ther megit til spille, naar thet skal føris saa lang wey. Kere her Mogens, iegh haffuer nu godt hielp til sancti Hans dagh medt rug och malt, ther som her icke kommer kongens skib, som skal haffue fitalli; iegh forhober, kongeligh mtt. myn aller naadigste herre wil pa foraaridt ther til tencke, før thj Suenske kommer wdj søen; iegh torff ingen liidt sette til landsens inkompst, thi baade er kornit ille woxit och folkit megit bort dødt, saa att megit korn, som var saat, staar och raadner paa marken, for her er icke folk, ther kan høste thett. Ther for beder iegh eder ganske gerne, kere her Magnus, y wille paa foraaridt haffue sligt wdj eders hukommelse. Thi steder, som plegde att føre malt och meel och brø hiidt til lands, haffue nu lert weyen ad Suerrigh, saa hid kommer inthit. Och haffuer iegh forlagt aff mit egit, hues iegh kunde komme aff stedt. Y hues tilføringh fremmede loffuer migh, thet holler thj inthit. Kere her Magnus Gyllenstiern, er min ganske kerlige bøn til eder, y wille welgøre och hielpe migh paa k.ligh mts wegne medt en lest salpeiter, thi iegh kand icke bruge iacterne, wden iegh fanger hielp; iegh kand icke miste krud fra slottit, och skal iegh paa meste parten haffnerne och bruge skøt. Kere her Magnus, iegh beder eder ganske gerne, y icke wille haffue migh mistenckt, at iegh saa dristeligh altiit biuder eder til; trangh gør sompt ther aff. Huor iegh kand tiene eder y nogen maade, skal iegh altiit findis willigh. Kere her Magnus, iegh weed nu ingen synderlige ny tidener anden, en thj Suenske er wdj søen; huor sterke thj ere, weedt iegh icke, ni och tiuffue skib talde iegh s. 702 her, och haffde iegh kundskab, att ther skulle ligge nogle i Kalmer sund, som som (!) skulle komme til thennum. Kere her Magnus, iegh wil her medt haffue eder thenn almegtiste Gud befallendis medt hues eder kert er. Lader Karine ¹⁾ hilse eder medt mange m gode netter. Datum Visborg thenn 8. septembris anno 1565.

lens
Bilde.

Kere her Magnus, som y skriffuer om talligh, tha haffuer iegh ladit støbe lius och sendt til floden aff saa megen talligh, som iegh paa thenne tiit kunde miste, før slagtidt bliffuer, och sende iegh tiit tho tønder liuss.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erligh och welbyrdigh mandt och strenge ridder her Magnus Gyllenstjerne til Stierneholm, k.ligh mts. min aller naadigste herds statholder paa Kiøbenhaffn slott, min kere frende och synderlige gode wen wenligen.

Anamet ten 15. dag septembr. fra lens Bylle.